

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Andrey Grycové v právní věci

žalobce: █████ Z █████ S █████ narozený dne █████
bytem █████

proti
žalované: Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,
IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o **určení neplatnosti výpovědi**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. května 2022, č. j. 43 C 28/2021 - 93,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 13. 5. 2022 soud I. stupně určil neplatným rozvázání pracovního poměru výpovědí danou žalobci žalovanou dne 23. 9. 2020 (I), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 2 160 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (II).
2. Soud I. stupně rozhodoval za situace, kdy žalobce pracoval u žalované od █████

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Horáčková.

na různých pracovních pozicích, naposledy byl jmenován na pracovní místo vedoucího oddělení

z tohoto pracovního místa byl odvolán 20. 8. 2020, pokud mu bylo v rámci nabídkové povinnosti zaměstnavatelem nabídnuto pracovní zařazení – referent oddělení Hospodaření s majetkem v operativní evidenci odboru Hospodaření s majetkem státu ÚP Střední Čechy, místo výkonu práce Praha, referent oddělení Hospodaření s majetkem odboru Odloučené pracoviště Mladá Boleslav ÚP Střední Čechy, místo výkonu Mladá Boleslav, referent oddělení Pohledávek a IBV odboru Právních služeb ÚP Střední Čechy, místo výkonu práce Praha, tato 3 pracovní místa žalobce nepřijal, neboť neodpovídala jeho kvalifikaci – vysokoškolskému vzdělání v magisterském studijním oboru právo (se započitatelnou odbornou praxí od roku 1992). Dle žalobce z náplně práce u nabídnutých pozic vyplývá, že by kvalifikace právníka u těchto pozic nebyla využita vůbec, mohli je zastávat zaměstnanci s nižší kvalifikací (vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou), případně bez zvláštní kvalifikace. Přitom žalovaná poptávala formou inzerce zájemce o místa právníků s vysokoškolským vzděláním v magisterském studijním programu v oboru právo. Žalobce převzal výpověď dne 1. 10. 2020 (datovanou dnem 23. 9. 2020), 5. 10. 2020 oznámil žalované, že trvá na dalším zaměstnání, pro nesplnění nabídkové povinnosti nenastala dle žalobce fikce nadbytečnosti a výpověď je tak neplatná.

3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby, kdy nespороvala výkon práce u žalované žalobcem od na šesti různých pracovních pozicích na různých pracovištích (právní zástupce, vedoucí oddělení, právník, 2krát na pozici referenta), naposledy žalobce působil ve funkci vedoucího oddělení z funkce byl odvolán 20. 8. 2020, téhož dne byla žalobci předána nabídka volných pracovních míst ve smyslu § 73a zákoníku práce, jednalo se o 3 pracovní místa v působnosti Územního pracoviště Střední Čechy, když žalobce byl předtím zařazen na žalobci přitom byla nabídnuta pracovní místa odpovídající kvalifikaci a zdravotnímu stavu, při jednání 15. 9. 2020 si žalobce žádné nabízené místo nevybral. Žalovaná po projednání s odborovou organizací ukončila pracovní poměr dle § 52 odst. 1 písm. c) zákoníku práce se zřetelem k § 73a zákoníku práce, výpověď žalobce převzal 1. 10. 2020. Pokud se jedná o nabízené pozice, dosavadní výsledky praxe žalobce a jeho pracovní výsledky vedly právě k nabídce shora označených pracovních pozic, kdy žalobci z jeho pracovní činnosti musel být znám „výkon práce majetkáře na odloučeném pracovišti“, neboť žalobce byl vedoucím oddělení
4. Soud I. stupně vyšel z nesporných tvrzení účastníků, že žalobce byl s účinností od jmenován na pracovní místo vedoucího oddělení 20. 8. 2020 bylo žalobci doručeno odvolání z této pozice, téhož dne požádala žalovaná žalobce o vyjádření k nabídce nového pracovního zařazení, a to do 7. 9. 2020. Po provedeném dokazování blíže specifikovanými listinami soud I. stupně zjistil, že zaměstnavatel nabídl žalobci pozici referenta oddělení Hospodaření s majetkem v operativní evidenci odboru Hospodaření s majetkem státu ÚP Střední Čechy – místo výkonu práce Praha, dále pozici referenta oddělení Hospodaření s majetkem odboru OP Mladá Boleslav ÚP Střední Čechy, místo výkonu práce Mladá Boleslav, dále referenta oddělení Pohledávek a IBV odboru Právních služeb ÚP Střední Čechy, místo výkonu Praha, nabízené pozice žalobce nepřijal, namítl neplatnost výpovědi převzaté dne 1. 10. 2020 a sdělil zaměstnavateli, že trvá na dalším zaměstnání na pracovním místě odpovídajícím jeho kvalifikaci. Žalovaná zveřejnila 5. 8. 2020 nabídku na pozici referent – právní auditor oddělení Metodiky majetku a právního auditu odboru Majetkové metodiky s tím, že požaduje u uchazeče vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo, dále žalovaná hledala kandidáta na pozici referent – právník, metodik samostatného oddělení Metodiky právního

jednání (požadovala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo), hledala i vhodné kandidáty na pozici právní auditor oddělení Právního jednání a auditu odboru Právních služeb (požadavek na vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo), dále hledala kandidáty na pozici referenta oddělení Hospodaření s majetkem odboru Odloučené pracoviště Mladá Boleslav (s požadavkem na ukončené vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitou, obor ekonomického nebo stavebního směru výhodou), rovněž poptávala kandidáty na pozici referenta oddělení Hospodaření s majetkem v operativní evidenci odboru Hospodaření s majetkem státu (požadovala vyšší odborné, případně střední vzdělání s maturitou, obor ekonomického nebo technického směru výhodou), dále hledala kandidáta na pozici referenta oddělení Pohledávek a IBV odboru Právních služeb (požadovala středoškolské vzdělání s maturitní zkouškou, vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání výhodou), když za dobu výkonu práce pro žalovanou žalobce od [REDAKCE] zastával postupně pozice právního zástupce, vedoucího oddělení, referenta, právníka, referenta a vedoucího oddělení, disponoval vysokoškolským vzděláním (magisterský studijní program v oboru právo). Dle zjištění soudu I. stupně v období od 20. 8. 2020 do 23. 9. 2020 disponovala žalovaná v rámci Územního pracoviště v Praze a na Územním pracovišti Střední Čechy volným pracovním místem – vedoucí oddělení v oddělení Kontroly II odboru Kontroly, třech referentů v samostatném oddělení veřejných zakázek, místem referenta – právníka metodika v oddělení Metodiky právního jednání, referenta v oddělení majetkové metodiky odboru Majetkové metodiky, třech referentů – právních auditorů v oddělení Metodiky majetku a právního auditu odboru majetkové Metodiky, referenta v oddělení Hospodaření s majetkem v operativní evidenci odboru Hospodaření a majetkem státu, dále pozicí referenta v oddělení Hospodaření s majetkem v účetnictví II. odboru Hospodaření s majetkem státu, ředitele odboru v odboru právních služeb, pozicí referenta – právního auditora v oddělení právního jednání a auditu odboru právních služeb, dvou právních zástupců v oddělení Právního jednání II. odboru právních služeb, referenta v oddělení Právního jednání I. odboru právních služeb a dvou právních zástupců v oddělení právního jednání II odboru Právních služeb, dále disponovala volnými pracovními místy na Územním pracovišti Střední Čechy shora uvedenými (3 pracovní místa nabídnutá žalobci); soud I. stupně tak uzavřel, že žalobci nebyla nabídnuta žádná pracovní pozice, která by odpovídala jeho kvalifikaci.

5. Soud I. stupně po citaci ustanovení § 73a ve spojení s § 52 písm. c) zákoníku práce při zachování prekluzivní lhůty vyplývající z § 72 zákoníku práce s odkazem na judikaturu (21 Cdo 2305/2015, 21 Cdo 2121/2021) uzavřel, že žaloba je opodstatněná, neboť žalovaná nesplnila dostatečně nabídkovou povinnost, nenabídla žalobci pozici odpovídající jeho kvalifikaci – vysokoškolskému vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo se započítatelnou odbornou praxí od roku 1992, když pro tři pozice nabízené žalobci byl předepsán požadavek vyššího odborného vzdělání nebo středního vzdělání s maturitou (obor ekonomického nebo stavebního směru výhodou), případně bylo výhodou vysokoškolské vzdělání, přihlédl přitom k pozicím vykonávaným žalobcem v průběhu celkové délky jeho zaměstnání, když z pozic volných pracovních míst za dobu od 20. 8. 2020 do 23. 9. 2020, kterými disponovala žalovaná, žádné místo nenabídla žalobci (vhodné pro právníka), přitom pro právníka bylo vhodných celkově 18 volných pracovních míst na ústředí žalované (Územní pracoviště v Praze či Střední Čechy) či pozice referenta – právního auditora a právního metodika oddělení majetkové Metodiky a právního auditu v odboru Právních služeb. Dle odůvodnění prvostupňového rozsudku žalovaná žalobci nabídla výlučně pracovní místa, u kterých převažovaly práce, při kterých by žalobce získanou kvalifikaci právníka nemohl uplatnit a které by mohl vykonávat i pracovník s nižší kvalifikací, pokud nenastala fikce nadbytečnosti, vyhověl soud návrhu na určení neplatnosti výpovědi pro nesplnění podmínek vyplývajících z § 52 písm. c) zákoníku práce; o nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal procesně úspěšnému žalobci na soudním poplatku 2 000 Kč a na nákladech za pořízení kopií listin 160 Kč, v součtu 2 160 Kč.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné a přípustné odvolání z důvodu nesprávného zhodnocení provedených důkazů, nesprávných skutkových zjištění a nesprávného právního posouzení věci. Žalovaná poukazovala ve smyslu § 73a odst. 2 zákoníku práce na splnění nabídkové povinnosti, a to i s ohledem na stávající judikaturu Nejvyššího soudu ČR (2 Cdo 5567/2016, 2 Cdo 759/2014 ve spojení se závěry vyplývajícími z rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] ve věci jiné zaměstnankyně proti témuž zaměstnavateli), kdy dle názoru odvolatelky soud I. stupně nesprávně vyložil pojem kvalifikace zaměstnance dle konstantní judikatury. Při posuzování, zda zaměstnanec má potřebnou kvalifikaci k výkonu nabízené práce je třeba přihlížet nejen ke znalostem, které zaměstnanec nabyl dosaženým vzděláním, ale též k dovednostem a odborným zkušenostem, získaných výkonem dosavadní praxe, které spolu s teoretickými znalostmi nabytými vzděláním tvoří jeho kvalifikaci, je nutno přihlížet i k využitelnosti poznatků pro uvedenou práci; pokud žalobce od roku 2003 do roku 2020 pracoval na různých pracovních pozicích, naposledy ve funkci vedoucí oddělení [redacted] vycházela při nabídce pracovních míst žalovaná s tzv. územního principu svého uspořádání (§ 14 odst. 1 zákona 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových), žalobci byla nabídnuta volná pracovní místa v působnosti Územního pracoviště Střední Čechy (a to pozici referent oddělení Hospodaření s majetkem v operativní evidenci odboru Hospodaření s majetkem státu Územního pracoviště Střední Čechy s místem výkonu práce Praha, dále referent oddělení Hospodaření s majetkem odboru Odloučeného pracoviště Mladá Boleslav, Územního pracoviště Středních Čech s místem výkonu práce Mladá Boleslav, referent oddělení Pohledávek a IBV odboru Právních služeb Územního pracoviště Střední Čechy s místem výkonu práce Praha); lhůtu pro rozhodnutí o přijetí nabízených pozic stanovila žalovaná žalobci do 7. 9. 2020, 17ti denní lhůtu k rozhodnutí pokládala žalovaná za dostatečně dlouhou (přestože v tomto období čerpal žalobce dovolenou), následně byla žalobci poskytnuta lhůta (k žádosti žalobce) dalších osmi dnů, na jednání k této otázce 15. 9. 2020 si žalobce žádné pracovní místo z předložené nabídky nevybral, naopak konstatoval nesplnění požadavků vyplývajících z § 73a zákoníku práce. Soud I. stupně nesprávně vyložil pojem kvalifikace v rozporu s konstantní judikaturou, kdy pod pojmem kvalifikace není možno rozumět pouze vzdělání, když není nezbytné, aby právník pracoval pouze v oboru právo; z důvodů shora uvedených odvolatelka navrhla změnu napadeného rozsudku a zamítnutí žaloby.
7. Žalobce ve svém vyjádření k odvolání žalované navrhl rozsudek potvrdit jako věcně správný, když žalovaná nesplnila svoji nabídkovou povinnost (a to i ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 5567/2016), když zaměstnavatel v rámci své organizační složky (nikoliv jen v rámci územního pracoviště) nesplnil nabídkovou povinnost. Dle žalobce si odvolatelka nesprávně vykládá „odpovídající pracovní pozici pro žalobce v rámci splnění nabídkové povinnosti“ a pracuje s širším výrazem „vhodná práce“, když pojem „místo odpovídající kvalifikaci“ je judikaturou již definován; odkaz odvolatelky na rozhodnutí ve věci 21 Cdo 2121/2021 s ohledem na odlišné skutkové okolnosti dle žalobce není příležitý. Pokud by v případě žalobce stačilo nabídnout po odvolání z funkce jakékoliv místo s nižší požadovanou kvalifikací jako místo pro žalobce „vhodné“, bylo by ustanovení § 73a odst. 2 zákoníku práce zbytečné. V přístupu zaměstnavatele žalobce spatřuje porušení práva na ochranu slabší smluvní strany, kterou je zaměstnanec ve sporu se zaměstnavatelem. Navrhl proto napadený rozsudek jako věcně správný potvrdit.
8. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně předcházejícího řízení podle § 212 a § 212a o. s. ř. a po doplnění dokazování (§ 213 o. s. ř.) popisem pozice a náplní práce referenta – právního auditora oddělení Metodiky majetku a právního auditu odboru Majetkové metodiky UP Praha, Střední Čechy a ústředí a náplní práce referenta oddělení Pohledávek a IBV odboru právních služeb a částí přehledu volných pracovních míst v období od 20. 8. 2020 do 23. 9. 2020

u žalované, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalované není opodstatněné.

9. Soud I. stupně zásadně správně zjistil skutkový stav věci, který ve spojení s dokazováním doplněným odvolacím soudem tak představuje již spolehlivý podklad pro správné právní posouzení věci. S ohledem na správnost skutkových zjištění týkajících se výkonu pracovní pozice žalobce, ze které byl odvolán 20. 8. 2020, nabídky třech budoucích pracovních pozic (včetně kvalifikačních požadavků) uvedených v bodě 5 odůvodnění rozsudku, ve vztahu k volným pracovním pozicím za období od 20. 8. 2020 do 23. 9. 2020 u žalované (ve vztahu k Územnímu pracovišti hlavní město Praha a Střední Čechy) lze odkázat na správná skutková zjištění soudu I. stupně pro stručnost; soud I. stupně správně nedoplňoval dokazování výsledkem navržených svědků, když dosavadní dokazování (ve spojení s doplněným dokazováním odvolacím soudem) představovalo již spolehlivý podklad pro rozhodnutí ve věci a kdy další doplnění dokazování výsledkem svědků by bylo nadbytečným a neekonomickým.
10. Pokud soud I. stupně výslovně nehodnotil požadavky zaměstnavatele včetně kvalifikace pro třetí nabízenou pozici žalobci, tj. místo referenta oddělení Pohledávek a IBV odboru právních služeb, zopakoval odvolací soud dokazování; z popisu této pracovní pozice zjistil, že požadavkem pro uchazeče je ukončené středoškolské vzdělání s maturitou; vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání by bylo výhodou, požadavkem pro uchazeče byla znalost zákona 219/2000 Sb. a orientace v právních předpisech (včetně znalosti práce s PC); pracovní místo bylo charakterizováno jako sledování stavu a vývoje pohledávek ÚP, zajišťování vymáhání pohledávek, kontrola závazků ze smluvních vztahů, kontrola postupů souvisejících s agendou IBV, zajišťování podkladů pro právní zástupce a právníky včetně evidenčních prací, kontrola plnění podmínek vyhlášky č. 136/1985 Sb., ve vztahu k zajišťování zápisu vlastnických a jiných věcných práv do katastru s tím, že pracovní poměr měl být uzavřen na dobu určitou jednoho roku s možností změny na dobu neurčitou a s místem výkonu práce Praha; z hlediska požadavků zaměstnavatele pro pozici referenta – právního auditora oddělení Metodiky majetku a právního auditu a odboru Majetkové metodiky na ústředí žalované, ÚP Praha, Střední Čechy a ústředí byl požadavek pro uchazeče ukončené vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo, kdy pracovní místo bylo charakterizováno potřebou zpracování návrhů vnitřních předpisů žalované pro oblast hospodaření a nakládání s majetkem státu a zajištění majetku, včetně realizace majetku státu formou veřejných dražeb, elektronického aukčního systému a výběrových řízení s aukcí a implementace změn v příslušných právních předpisech do vnitřních předpisů, zpracování návrhů vnitřních předpisů žalované v oblasti cenných papírů, zaknihovaných cenných papírů a majetkových účastí státu, zabezpečení metodického řízení a koordinace oblasti právního auditu a škodních komisí, dále metodické řízení a koordinování uzavírání smluv a tvorby smluvních dokumentů vztahujících se k hospodaření a nakládání s majetkem státu; jednalo se o místo výkonu práce v Praze, u této pozice nebylo uvedeno, že by se jednalo o pracovní poměr na dobu určitou; toto místo bylo označené jako volné i žalovanou v přehledu volných pracovních míst v období od 20. 8. 2020 do 23. 9. 2020, respektive i po tomto datu (v přehledu volných míst pod položkou 14083 – referent – právní auditor).
11. Soud I. stupně správně uzavřel, že žaloba byla podána v prekluzivní lhůtě vyplývající z § 72 zákoníku práce; rovněž správně citoval obsah dotčených ustanovení § 73a odst. 2 zákoníku práce ve spojení s ustanovením § 52 písm. c) zákoníku práce a v souladu s konstantní judikaturou (21 Cdo 4964/2016, 21 Cdo 2088/98) uzavřel, že žalobci po odvolání z jeho funkce byla poskytnuta dostatečná lhůta pro možnost zajistit si potřebné poznatky za účelem posouzení, zda přijme některou z nabízených pozic či nikoliv /21 Cdo 1528/2019/; s ohledem na dlouholeté působení žalobce u žalované (prakticky 17 let) i za situace, že by nedošlo k dodatečnému prodloužení lhůty poskytnuté zaměstnavatelem k žádosti žalobce, měl žalobce nepochybně dostatečný časový prostor pro zvážení uvedených nabídek, kdy se z pozice vedoucího i v alespoň části nabízených

pozic orientoval /ve vztahu k příp. náplni práce/. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu I. stupně, že v případě dvou referentských pozic (referent oddělení Hospodaření s majetkem v operativní evidenci Hospodaření s majetkem státu ÚP Střední Čechy, místo výkonu práce Praha, dále referenta oddělení hospodaření s majetkem odboru Odloučené pracoviště Mladá Boleslav ÚP Střední Čechy, místo výkonu práce Mladá Boleslav) se jednalo o pozice, při nichž by nebyla v převažující míře využita kvalifikace žalobce, byť se jednalo o pozice vhodné po zdravotní stránce; pokud byla žalobci nabízena třetí pozice – místo referenta oddělení Pohledávek a IBV v odboru právních služeb ÚP Střední Čechy s místem výkonu práce Praha, po doplnění dokazování odvolacím soudem je zjevné, že tato pozice byla vypsána pouze na dobu určitou, tj. na dobu jednoho roku; s ohledem na vysokoškolské vzdělání žalobce v oboru právo a jeho dlouholeté působení u žalované a získanou odbornou praxi však nelze pokládat tuto pozici (i při využití vysokoškolského vzdělání žalobce), tj. pracovní poměr na dobu 1 roku, za adekvátní nabízenou pozici v situaci, kdy žalovaná disponovala blíže specifikovanými volnými pozicemi referentů a auditorů uvedených v bodě 7 odůvodnění prvostupňového rozsudku. I za situace, že by žalobce mohl převážně využít svoji získanou kvalifikaci na třetím nabízeném místě referenta, ve srovnání s dalšími pozicemi vhodnými pro právníky, a stejně tak ve srovnání s pozicí právního auditora oddělení Metodiky majetku a právního auditu odboru Majetkové metodiky je zjevné, že zaměstnavatel disponoval více než desítkou pozic, na kterých by žalobce převážně využil získanou kvalifikaci, a to nejen ve vztahu k vysokoškolskému právníckému vzdělání, ale mohl by i využít dlouholeté odborné praxe a získaných zkušeností a dovedností.

12. Odvolací soud souhlasí se závěrem žalované, že pro posouzení vhodnosti nabízené práce není rozhodné zařazení do platové třídy /když z hlediska členění žalované zvolila správné nabídky v územním pracovišti ve Středočeském kraji, příp. v Praze/ a že stejně tak v souladu s konstantní judikaturou (21 Cdo 2305/15, 21 Cdo 1877/98, 21 Cdo 5567/2016, 21 Cdo 2121/2021) nepředstavuje pojem „kvalifikace“ pouze získané vzdělání zaměstnance, ale že pod tento pojem je nutno zahrnout i souhrn znalostí, dovedností a odborných zkušeností nabytých výkonem odborné praxe, které jsou využitelné v pracovním poměru, když nově nabízená pozice nemusí být zcela totožná s konkrétní pracovní činností konané zaměstnancem naposledy podle pracovní smlouvy, když kvalifikace sama o sobě zahrnuje i možnost výkonu různých pracovních činností, z nichž často zaměstnanec všechny konkrétně v pracovněprávním vztahu u zaměstnavatele nevykonává, zahrnuje tedy i činnosti, při kterých se nevyžaduje zvláštní kvalifikace. Požadavkem zákonodárce i konstantní judikatury je však využití získané kvalifikace v převážné míře, to je, když nepřevažují práce, při kterých by zaměstnanec nemohl získanou kvalifikaci uplatnit a kterou by tak mohl vykonávat zaměstnanec s nižší kvalifikací (případně bez zvláštní kvalifikace). V ostatním však nelze odvolací argumentaci žalované přisvědčit, když zaměstnavatel nesplnil dostatečně svoji nabídkovou povinnost.
13. Soud I. stupně správně zjistil, že žalovaná v rozhodné době disponovala vícero pracovními místy odpovídajícími kvalifikaci žalobce (přestože nelze dovodit povinnost nabídnout zaměstnanci všechna pracovní místa nejbližší odpovídající druhu práce vykonávané před odvoláním z funkce), v poměrech konkrétní projednávané věci, i právě s přihlédnutím k dlouholeté odborné praxi žalobce (17 let) je nutno uzavřít, že žalovaná dostatečně nesplnila svoji nabídkovou povinnost, když po dokazování odvolacím soudem i obsahem náplně práce a požadavků pro pozici právní auditor oddělení Metodiky majetku a právního auditu odboru Majetkové metodiky je zřejmé, že minimálně tato pozice byla pro žalobce vhodná z hlediska jeho kvalifikace; a další doplnění dokazování obsahem pracovních náplní dalších míst v Územním pracovišti Praha a Střední Čechy vhodných pro právníka již tak bylo nadbytečné.
14. Soud I. stupně v poměrech konkrétní projednávané věci dospěl ke správnému právnímu posouzení, odvolací soud proto napadený rozsudek jako věcně správný podle § 219 o. s. ř.

potvrdil, a to i ve vztahu ke správnému výroku o nákladech řízení (§ 142 odst. 1 o. s. ř.).

15. Vzhledem k tomu, že procesně úspěšný žalobce nepožadoval náklady odvolacího řízení, bylo rozhodnuto o nákladech odvolacího řízení dle § 224 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a contrario tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat za podmínek uvedených v ustanovení § 237 a následujících o. s. ř. dovolání, a to do dvou měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu prostřednictvím soudu I. stupně k Nejvyššímu soudu ČR.

Praha 9. listopadu 2022

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu